

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட பதினைந்து வினையெச்சத்
துள், முதற்கணின்ற செய்து, செய்யு, செய்யு என்னுமுன்
றும், தம்வினை முதல்வினையான் முடியும். எ - று. 1

உ-ம். உண்டு வந்தான்; உண்ணா வந்தான்; உண்குடி
வந்தான். எ-ம். கற்று வல்லனாயினான்; கல்லா வல்லனாயி
னான்; கற்குடி வல்லனாயினான். எ-ம் வரும். 2

‘உரற்கால் யானை யொடித்துண்டெஞ்சிய யா அவிரிநிழற்
றுஞ்சம்’ எனச் செய்தெனெச்சம் வினைமுதல் வினையல்லா
வினையான் முடிந்ததாலெனின்:—அது “வினையெஞ்சு கிளவி
யும் வேறுபல் குறிய” என்புழிப் பெறப்படும். 3

இது முன்னர் “வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங்
குறிப்பு—வினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே” எனப்
பொதுவகையான் முடிவனவற்றை எதிரது நோக்கி இவை 4
மூன்றும் வினைமுதன்முடிபினவென நியமித்தவாறு. ஆஃ
தேல், இதனையும் ஆண்டே கூறுகவெனின்:—ஆண்டுச்
செய்து செய்யுச் செய்யு என்னுமுன்றுமெனக் கிளந்தோதுவ
தல்லது, முதனிலைமூன்றுமெனத் தொகுத்தோதலாகாமை
யானும், ஈண்டியைபுடைத்தாகலானும், ஆண்டுக் கூறாது
ஈண்டுக் கூறினாரென்பது. (ந.ந.)

உ.நக. அம்முகக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்
சினையோடு முடியா முதலோடு முடியினும்
வினையோ ரினைய வென்மொர புலவர்.

இ - ள். வினைமுதன் முடிபினவாகிய அம்மூன்றுசொல்
லும், சினைவினை நின்று சினைவினையோடு முடியாது முதல்
வினையோடு முடியினும், வினையானொருதன்மைய. எ - று. 1

வினையானொருதன்மையவென்றது, முதல்வினையோடு 2
முடியினும் முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையாற் பிற
வினைகொண்டனவாகா வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயா
மென்றவாறு.

உ-ம். கையிற்று வீழ்ந்தான்; கையிறா வீழ்ந்தான்;
கையிறுபு வீழ்ந்தான் என வரும். 3

‘உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய’ என்புழிப் போலக் கையிற்றென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் கையிறவெனச் செயவெனெச்சப்பொருட்டாய் நின்றதெனவமையும், இச் சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று: வினைமுதல்வினை கொள்ளாதவழியன்றே அது பிறபொருட்டாயது; வினை முதல்வினை கொண்டு தன்பொருளேயுணர்த்துவதனைப் பிற பொருண்மேனின்றதென்றல் பொருந்தாமையான், அது கடாவன்றென்க. (நச)

உரு. ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானு
மான்வந் தியையும் வினைநிலை யானுந்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இ - ள். முதனிலை மூன்றுமல்லாத பிறவினையெச்சம், வினைமுதல்வினையானும், ஆண்டு வந்து பொருந்தும் பிற வினையானும், வரையறையின்றித் தாமியலுமாற்றான் முடியும். எ - று.

உ-ம். மழை பெய்தெனப் புகழ் பெற்றது; மழை பெய்தென மாங்குழைத்தது. எ-ம். மழை பெய்யிய ரெழுந்தது; மழை பெய்யியர் பளி கொடுத்தார். எ-ம். மழைபெய்யிய முழங்கும்; மழை பெய்யிய வான் பழிச்சுதும். எ-ம். மழை பெய்யிற் புகழ்பெறும்; மழை பெய்யிற் குளநிறையும். எ-ம். மழை பெய்யப் புகழ் பெற்றது; மழை பெய்ய மாங்குழைத்தது. எ-ம். மழை பெய்தற்கு முழங்கும்; மழை பெய்தற்குக் கடவுள் வாழ்த்துதும். எ-ம். இறந்தபின் னிளமை வாராது; கணவனினி துண்டபின் காதலிமுகமலர்ந்தது. எ-ம். அவை வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங்கொண்டவாறு கண்டு கொள்க. அல்லனவும் இருவகைவினையுங்கோடல் வழக்கினுட்கண்டுகொள்க.

வரையறையின்றி இருவகைவினையுங்கோடலின் “வினையுந் குறிப்பு—நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே” என்னும் பொதுவிதியான் முடிவனவற்றை ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்:—வினையெச்சங்களுள் ஒருசாரான வினைமுதல்வினை கொள்ளுமென்றதனான், ஏனையெச்சம் பிறவினையே

கொள்ளுமோ இருவகைவினையுங் கொள்ளுமோ என்றைய
மாம்; அதனான் ஐபநீங்க இவ்வாறு கூறல்வேண்டுமென்பது.

அஃதேல், வினையொடு முடிதல் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமை
யின் எச்சவியலுள் 'குறிப்பு முடிபாகும்' எனவமையும், 4
வினையுமெனல் வேண்டாவெனின்:—குறிப்புமென்னுமும்மை
யாற் மறுவப்படுவது சேய்த்தாகவிற் றெற்றென விளக்காமை
யானும், வினைமுதலென்பது பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொது
வாகலானும், வினையுமெனல் வேண்டுமென்பது. (நடு)

உநந. பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினு
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இ - ள். ஒருவாய் பாட்டானும் மற்றப் பலவாய்பாட்
டானும் வினையெஞ்சுகிளவி அச்சொற்கண் முறையான் முடி
யாது அடுக்கவரினும், முன்னின்றவெச்சம் முடிய ஏனையவும்
பொருண் முடிந்தனவாம். எ - று.

உ-ம். உண்டு தின்றேடிப் பாடி வந்தான். எ-ம். உண்டு
பருகூத் தின்குடி வந்தான். எ-ம். வரும். 2

முன்னது முடிய முடியுமென்றாயினும், உண்டு தின்று
மறை பெய்யக் குளநிறையும் என்றவழி, முன்னதன்றெழி
லான் ஏனைய முடியாமைபின் பன்முறையான் அடுக்குங்கான்
முன்னதன்றெழிலான் முடிதற்கேற்பனவே கொள்க. 3

சொன்முறை முடியாமையாவது தம்மொடு தாழும்
பிறசொல்லுமுடியாமை. 4

உண்டு வந்தான்; தின்று வந்தான் எனச் சொற்றேறும்
வினையியைதன் மரபு. அங்ஙனநில்லாது தம்முளியைபில்லன
அடுக்கவந்து இறுதி வினையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய சொல்
லான் எல்லாம் முடியினும் இழுக்காதென அமைத்தவாறு. 5

வினையெச்சம் பன்முறையானுமிக்கி ஒருசொல்லான்
முடியுமெனவே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையானமிக்கி ஒரு
சொல்லான் முடியுமென்பதாம். 6

7
‘நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்’ என்னும் புறத்தொகைப் பாட்டினுள் ‘தெண்கடற் றிரைமிசைப் பாயுந்து.’ எ-ம். ‘தண்குரவைச்சீர் தூங்குந்து.’ எ-ம். ‘எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து.’ எ-ம். ‘முந்நீர்ப்பாயும்.’ எ-ம். செய்யு மென்னும் பெயரெச்சமடுக்கி ‘ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி புனலம் புதவின் மிழலை’ என்னும் ஒருபொருள்கொண்டு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஆங்குத் ‘தாங்கா விளையு ணல் லூர் கெழீஇய’ என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது. பிறவுமன்ன. (நகூ)

உநசு. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும் வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட வவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வரிமையு செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

1
வினையெச்சமுணர்த்தி, இனிப் பெயரெச்சமுணர்த்து கின்றார்.

2
இ - ள். செய்யும், செய்த என்னுஞ்சொற்கள், தொழின் முதனிலை யெட்டனுள் இன்னதற்கு இதுபயகை என்னும் இரண்டொழித்து, ஏனையாறுபொருட்கும் ஒத்தவுரிமையு. எ - று.

3
இவற்றிற்கொத்தவுரிமையு வெனவே, ஒழிந்த விரண்டற்கும் இவற்றோடொப்பவுரியவாகா, சிறுபான்மையுரிய வென்றவாறும்.

4
உ-ம். வாழாமில், கற்குநூல், துயிலுங்காலம், வளையுங் கோல், ஒதும்பார்ப்பான், உண்ணுமூண் எனச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்து உம்மீறு காலவெழுத்துப் பெறாது ஆறு பொருட்குமுரித்தாய் வந்தவாறு. புக்கவில், உண்ட சோறு, வந்தநாள், வென்றவேல், ஆடிய கூத்தன், போயின போக்கு, எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சத்திறுதியகரம் கடதறவும் யகர னகரமும் ஊர்ந்து அப்பொருட்குரித்தாய் வந்தவாறு. நோய் தீருமருந்து, நோய் தீர்ந்தமருந்து என்னும் மேதுப்பொருண்மை கருவிக்கண்டங்கும். அரசன் ஆகொடுக்கும் பார்ப்பான்; ஆ கொடுத்த பார்ப்பான். எ-ம். ஆடை

யொலிக்குங்கூலி; ஆடையொலித்த கூலி. எ-ம். ஏனையிரண்டற்குஞ் சிறுபான்மை யுரியவாய் வந்தவாறு.

எல்லைப்பொருள் பஃறொழில்பற்றி வருஞ் சிறப்பின் ருகலிற் றொழின்முதலொடு கூறாது “இன்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்” என்னும் பொருண்மையாற் றழி இக்கொண்டாராகலின், பழமுதிருங்கோடு, பழமுதிர்ந்தகோடு எனச் சிறுபான்மை எல்லைப்பொருட்குரியவாதலுங் கொள்க.

‘நின்முகங் காணு மருந்தினே நென்னுமால்’ என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றானாதலின், காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். ‘பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின்’ என்புழிப் பொச்சாவாக் கருவிபென்பதுமது. ‘ஆறு சென்ற வியர்’ என்புழி வியர் ஆறு சேறலான் வந்த காரியமாகலின், செயப்படு பொருட்கண்டங்கும். நூற்ற நூலானியன்ற கலிங்கமும் ஒற்றுமைநயத்தால் நூற்ற கலிங்க மெனப்படும். ‘நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொள்ளி’ எனப் பெயரெச்சத்தினெதிர்மறை பொருட்பெயர் கொண்டு நின்ற தாம். பிறவுங் கூறப்பட்ட பொருட்கண்டங்குமா றறிந்தடக்கிக்கொள்க. உண்டான் சாத்தன்; மெழுகிற்றுத் திண்ணை என்புழி உண்டான் மெழுகிற்று என்னுமுற்றுச்சொல் வினை முதலுஞ் செயப்படுபொருளுமாகிய பொருட்குரியவாமாறு போல, இவ்விருவகைப் பெயரெச்சமும் நிலமுதலாகிய பொருட்குரியவாமென அவற்றது அறுபொருட்குமுரிமை உணர்த்தியவாறு. முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படும்.

பொருளைக் கிளவியென்றார்.

நிலமுதலாயினவற்றைப் பெயரெச்சப்பொருளென்னாது முடிக்குஞ் சொல்லெனின், அவ்வறுபொருட்குமென்னாது அவ்வறுபெயர்க்கு மென்றேதுவார். ஓதவே, “பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே” என்னுஞ் சூத்திரம் வேண்டாவாம்; அதனான் இவை பொருளென்றலேயுரை.

அம் ஆமென்பன முதலாக அகரமீறாகக் கிடந்த இறுதியிடைச்சொற்குக் கூறப்பட்ட காலவெழுத்துச் சிறிய

சதைந்துவரினும், சிறுபான்மை பிறவெழுத்துப் பெறின்னும், துண்ணுணர்வுடையோர் வழக்கு நோக்கியுணர்ந்து கொள்க. (௩௭)

• உரு. அவற்றோடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி முதற்கண் வரைந்த முவீற்று முரித்தே.

இ - ள். நிலமுதலாகிய பொருளோடு வருங்கால், செய்யுமென்னுஞ்சொல், விலக்கப்பட்ட பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்மையென்னும் மூவகைக்கும், உரித்தாம். எ - று.

உரித்தாய் வருமாறு “எஞ்சிய கிளவி” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காட்டினும்.

அவற்றோடு வருவழியெனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல் அப்பொருண்மைக்குரித்தாயும் உரித்தன்றியும் வரும் இரு நிலைமையும் உடைத்தென்பது பெறுதும். அவற்றோடு வரு நிலைமை பெயரெஞ்சுகிளவியாம்; அவற்றோடு வாராநிலைமை முற்றுச்சொல்லாம். அஃதேல், அது முற்றுச்சொல்லாதற்கண்ணும் பெயரெஞ்சுகிளவியாதற்கண்ணும் வேற்றுமையென்னையெனின்:—ஏனைமுற்றிற்கும் ஏனையெச்சத்திற்கும் வேற்றுமையாவதே ஈண்டும் வேற்றுமையாமென்க. முற்றுச்சொல்லிற்கும் எச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாதெனின்:—பிறிதோர் சொல்லோடியையாது தாமே தொடராதற்கேற்கும் வினைச்சொல் முற்றும்; பிறிதோர்சொற்பற்றியல்லது நின்றலாற்ற வினைச்சொல் எச்சமாம்; இது தம்முள் வேற்றுமையென்க. அஃதேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயரவாகியன்றே நிற்பது, தாமே தொடராமென்றது என்னையெனின்:—அற்றன்று: உண்டான் சாத்தன் என்ற வழி, எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக்கண் சோற்றையென்பது வந்தியைந்தாற்போல, உண்டான் என்றவழி யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கண் சாத்தனென்பது வந்தியைவதல்லது, அப்பெயர்பற்றியல்லது நின்றலாற்ற நிலைமைத்தன்று அச்சொல்லென்பது. இவ்வேற்றுமை விளங்க ஆசிரியர் முற்றுச்சொல்லென்றும், எச்சமென்றும், அவற்றிற்குப் பெயர்கொடுத்தார். (௩௮)

உநகூ. பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு கிளவியு
மேதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை திரியா.

இ - ள். பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், செய்தற்
பொருளவன்றி அச்செய்தற்பொருண்மை எதிர்மறுத்துச்
சொல்லினும், இவ்வெச்சப்பொருண்மையிற்றிரியா. எ - று.

பொருணிலையாவது தம்மெச்சமாகிய பெயரையும் வினை
யையும் கொண்டல்லது அமையாத நிலைமை. என் சொல்லிய
வாரேனெனின்:—செய்யும், செய்த எனவும், செய்து, 2
செய்யூ, செய்பு எனவும், பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும்
விதிவாய்பாட்டானே தப்பட்டமையான், ஆண்டுச் செய்யா,
செய்யாது என்னுமெதிர்மறைவாய்பாடு அடங்காமையின்,
அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டின்று. அதனால் அவையும்
அவ்வெச்சப் பொருண்மையிற் றிரியாது பெயரும் வினையுங்
கொள்ளுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு.

உ-ம். உண்ணாவில்லம், உண்ணாச்சோறு, உண்ணாக்
காலம், வணையாக்கோல், ஒதாப்பார்ப்பான், உண்ணாவுண். 3
எ-ம். உண்ணாது வந்தான், உண்ணாமைக்குப் போயினான்.
எ-ம். வரும்.

உண்ணா என்பது உண்ணும், உண்ட என்னுமிரண்டற்
சும் எதிர்மறையாம். உண்ணாத என்பதுமது. உண்ணாது
என்பது உண்டு, உண்ணா, உண்குபு என்பனவற்றிற்கெதிர் 4
மறை. உண்ணாமைக்கு என்பது, உண்ணியர், உண்ணிய,
உணற்கு என்பனவற்றிற்கும், உண்ண எனச் செயற்கென்
பது பட வரும் செயவெனெச்சத்திற்கும், எதிர்மறையாம்.
உண்ணாமை, உண்ணாமல் என்பனவுந் தாம் அதற்கு எதிர்
மறையாம். பிறவும் எதிர்மறைவாய்பாடுளவேற் கொள்க.

உண்டிலன், உண்ணாநின்றிலன், உண்ணலன், உண்ணான்
என முற்றுச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து நிற்குமாகலின், பொரு
ணிலை திரியாதென அதற்கோதாராயிற் றென்னையெனின்:—
விதிவினைக்கும் எதிர்மறைவினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றி
ஓதியதல்லது விதிப்பொருளவாகிய வாய்பாடுபற்றி ஓதாமை
யின், ஆண்டுக் கட்டுரையிலையென்க. (நகூ)

உரு. தத்த மெச்சமோடு சிவணுங் குறிப்பி
 னெச்சோல் லாயினு மிடைநிலை வரையார்.

இ - ள். தத்தமெச்சமாகிய வினையோடும் பெயரோடும்
 இயையுங்குறிப்பையுடைய எச்சொல்லாயினும், இவ்வெச்சத்
 திற்கும் அவற்றான் முடிவனவாகிய தமக்கும், இடைநிற்றல்
 வரையார். எ - று.

உ-ம். உழுது சாத்தன் வந்தான்; உழுதேரொடு வந்
 தான். எ-ம். கொல்லுங் காட்டுள் யானை; கொன்ற காட்டுள்
 யானை. எ-ம். வரும்.

சிவணுங்குறிப்பின் வரையாரெனவே, சிவணுக்குறிப்
 பின் வரைபவென்பதாம். சிவணுக்குறிப்பினவாவன, ஒரு
 தலையாக எச்சத்தேதோடியைந்து நில்லாது நின்ற சொல்லொடுந்
 தாமேயியைந்து கவர் பொருட்படுவன. உண்டு விருந்தொடு
 வந்தான்; 'வல்ல மெறிந்த நல்லிளங்கோசர் தந்தை மல்லல்
 யானைப் பெருவழுதி' என்றவழி, விருந்தொடுண்டென வினை
 யெச்சத்தோடுமியைதலிற் பொருள் கவர்க்கும்; வல்லமெறி
 தல் நல்லிளங்கோசர்க்கும் ஏற்குமாகலின் ஆண்டும் பொருள்
 கவர்க்கும்; அன்ன சிவணுக்குறிப்பினவாம்.

எச்சொல்லாயினு மென்றதனான், உழுதோடிவந்தான்;
 கவளங்கொள்ளாக் களித்த யானை என எச்சமும் இடைநிலை
 யாதல் கொள்க.

சாத்தனுண்டு வந்தான்; அறத்தையரசன் விரும்பினான்;
 உண்டான் வந்த சாத்தன் என ஏனைத் தொடர்க்கண்ணும்
 பிறசொல் இடைநிற்றலொக்குமாயினும், எச்சத்தொடர்க்கு
 இடைநிற்றனவற்றின்கண் ஆராய்ச்சியுடைமைபாற்கூறினார்.

உரு. அவற்றுள்,
 செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
 மெய்யொடுங் கெடுமே யீற்றுமிசை யுகர
 மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுட் செய்யு
 மென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ஈற்றுமிசை நின்ற உகரந்
 தன்னூரப்பட்ட மெய்யொடுங் கெடுமிடமறிக. எ - று.

கெடுமிடமறிக வென்றது, அவ்வீற்றுமிசையுகரம் யாண்டுங் கெடாது வரையறுக்கவும்படாது சான்றோர் வழக்கினுள்ளும் செய்யுளுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க வென்றவாறு.

உ-ம். வாவும்புரவி, போகும்புழை என்பன, ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெட, வாம்புரவி, போம்புழை என நின்றன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு ஈற்றுமிசையுகர மெய்யொடுங் கெடுமெனவே, செய்யுமென்னுமுற்றுச் சொற்கு ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெடும் மெய்யொழித்துங் கெடுமென்பதாம்.

உ-ம். 'அம்ப வாரு மவனெடு மொழிமே;' 'சார னுடவென்றேழியுங் கலுழ்மே' என வரும். பிறவுமன்ன. (.)

உட்கு. செய்தே நெச்சத் திறந்த கால
மெய்தீட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இ - ள். செய்தென்னும் வினையெச்சத்தினது இறந்த காலம் வாராக்காலத்தை எய்துமிடமுடைத்து. எ - று.

ஈண்டுச் செய்தெனெச்சத் திறந்தகாலமென்றது முடிபாய் வரும் வினைச்சொல்லானுணர்த்தப்படுந் தொழிற்கு அவ்வெச்சத்தா னுணர்த்தப்படுந் தொழில் முன்னிகழ்தலை. அது வாராக்காலமெய்துதலாவது, அம்முன்னிகழ்வு சிதையாமல் அவ்வெச்சம் எதிர்காலத்து வருதல்.

உ-ம். நீயுண்டு வருவாய்; உழுது வருவாய் எனச் செய்தெனெச்சம் பொருள் சிதையாமல் எதிர்காலத்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

எய்திடனுடைத்தே வாராக்காலமென்றதனான், உண்டு வந்தான், உழுது வந்தான் என அவ்வெச்சம் இறந்தகாலத்து வருதல் இலக்கணமென்பதாம்.

இறந்தகாலத்துச்சொல் எதிர்காலத்து வந்ததாயினும் அமைகவெனக் காலவழுமைத்தவாறு. (சஉ).

உசய. முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டும்.

1 இ - ள். மூன்றுகாலத்தும் உளதாம் இயல்பையுடைய
எல்லாப்பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொருணிலையு
டைய செய்யுமென்னுஞ் சொல்லாற் கிளக்க. எ - று.

2 முந்நிலைக்காலமுந் தோன்று மியற்கையெம்முறைப்பொ
ருளுமாவன மலையது நிலையும் ஞாயிறு திங்களதிகழ்க்கமு
முதலாயின. அவற்றை இறந்தகாலச் சொல்லானும், எதிர்
காலச் சொல்லானும், ஏனைநிகழ்காலச் சொல்லானும் சொல்
லாது, இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் அகப்படுத்து
மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்குஞ் செய்யுமென்
னுஞ் சொல்லாற் சொல்லுக. எ - று.

3 பொதுச்சொற்கிளத்தல் வேண்டுமெனவே, முற்றானும்
பெயரெச்சத்தானுங் கிளக்கவென்பதாம்.

4 உ-ம். மலை நிற்கும்; ஞாயிறியங்கும்; திங்களியங்கும்.
எ-ம். 'வெங்கதிர்க் கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந் தண்
கடல் வையத்து.' எ-ம். வரும்.

5 நிகழ்காலச்சொல்லாயினும் ஒருகாற் பொதுவாகலுடை
மையாற் பொதுச்சொலென்றார்.

6 நிகழ்காலச்சொல் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமுமுணர்த்
துதல் வழுவாயினும் அமைகவென அமைத்தவாறு. (சக)

உசக. வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்போடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

1 இ - ள். எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ஒருபடியாக
வரும் வினைச்சொற்பொருண்மை இறந்தகாலத்தாற் சொல்லு
தல் விரைவு பொருளையுடைய. எ - று.

2 சொறு பாணித்தவழி உண்ணுதிருந்தானைப் போகல்
வேண்டுங் குறையுடையானொருவன் இன்னமுண்டிலையோ

என்றவழி, உண்டேன் போந்தேன் என்னும்; உண்ணாதின்ற
னும் உண்டேன் போந்தேன் என்னும்; ஆண்டு எதிர்காலத்
திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் உரிய பொருளை விரைவுபற்றி
இறந்தகாலத்தாற் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

தொழில் இறந்தனவல்லவேனும், சொல்லுவாண்கருத்து
வகையான் இறந்தனவாகச் சொல்லப்படுதலின், குறிப்பொடு
கிளத்தலென்றார். 3

எதிர்காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும், நிகழ்
காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும் என இரண்டாக
லான், விரைந்தபொருளாவென்றார். 4

இதுவுங் காலவழுவமைதி.

(சச)

உசஉ. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி
யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
சேய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இ - ள். மிக்கதன்கணிகழும் வினைச்சொல்லை நோக்கித்
திரிபின்றிப் பயக்கும் அம்மிக்கதனது பண்பைக் குறித்து
வரும் வினைமுதற்சொல், சுட்டிச் சொல்லப்படுவதோர் வினை
முதலில்லாதவிடத்து, நிகழ்காலத்தான் யாப்புறுத்த பொரு
ளையுடைத்தாம். எ - று. 1

முயற்சியும் தெய்வமுமாகிய காரணங்களுட் தெய்வஞ்
சிறந்தமையான், அதற்குக் காரணமாகிய தவஞ்செய்தல்
தாயைக்கோறன் முதலாகிய தொழிலை மிக்கதென்றார். தெய்வ
மாய இருவினை மிக்கதன்கண் வினைச்சொல்லாவன, தவஞ்
செய்தான், தாயைக் கொன்றான் என்னுந்தொடக்கத்தன. 2
அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவியாவது, சுவர்க்கம்
புகும், நிரயம் புகும் என்பன. யாவன் தவஞ்செய்தான்
அவன் சுவர்க்கம் புகும்; யாவன்றாயைக் கொன்றான் அவனிர
யம் புகும். எ-ம். ஒருவன் தவஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம் புகும்;
தாயைக் கொல்லினிரயம் புகும். எ-ம். மிக்கதன் வினைச்சொ
ளேக்கி அம்மிக்கதன்றிரிபில் பண்பு குறித்த வினைமுதற்
கிளவி நிகழ்காலத்தான் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அப்பண்பு குறித்தவென்பதற்கு மிக்கதாகிய இரு வினைப்பயனுறுதல் அவ்வினைமுதற் கியல்பென்பது குறித்த வென்று உரைப்பினுமமையும்.

பொதுவகையாகக் கூறாது ஒருவற்சட்டியவழி, அவன் றவஞ்செய்து சவர்க்கம் புக்கான், புகுவன் என ஏனைக்காலத் தாற் சொல்லப்படுதலின், அவ்வாறு ஒருவற்சட்டுதலை நீக்கு தற்கு, வினைமுதற் கிளவியாயினுஞ் செய்வதில்வழியென்றார். செய்வதென்பது செய்கையை யென்பாருமுளர்.

வினைச்சொலென்றேனும், தவஞ்செய்தான் சவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொன்ற னிரயம் புகும் என வினைப்பெய ராய் வருதலுங்கொள்க.

தவஞ்செய்யிற்சவர்க்கம் புகுவன் என எதிர்காலத்தாற் சொல்லப்படுவதனை நிகழ்காலத்தாற் சொல்லுதல் வழுவாயி னும் அமைகவென வழுவமைத்தவாறு.

அஃதேல், “இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங் காலே” என்புழி இது தெளிவாயடங்குமெனின்:—அற்றன்று: இயற் கையுந் தெளிவும் சிறந்த காரணமாகிய தெய்வத்தானாக பிறி தொன்றாக திரிதலுடைய, இது திரிபின்றாகலானும், இறந்த காலத்தாற் சொல்லப்படாமையானும், ஆண்டடங்காதென் பது. இதனது திரிபின்மையும் அவற்றது திரிபுடைமையும் விளக்குதற்கன்றே, ஆசிரியர் மிக்கதன் மருங்கின் என்றும் “இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங் காலே” என்றும் ஒதுவா ராயிற்றென்பது. (சரு)

உசாநு. இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி யிருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இ - ள். இது செயல்வேண்டுமென்பது பட வருஞ்சொல், தன்பாலானும் பிறன்பாலானுமென ஈரிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மையையுடைத்தாம். எ - று.

தானென்றது செயலது வினைமுதலை.